

[Ministeren for forureningsbekæmpelse.]

måde kan anvendelse af stofferne til forbrænding bevirke, at forurenede partikler afgives til atmosfæren for igen at tilgå jord og vand.

Vi har allerede — også på dette område — regler, der forbyder f. eks. forurening af vandløb. Reglerne er imidlertid ikke effektive nok, og man har ofte ikke haft mulighed for på forsvarlig måde at slippe af med affaldsprodukterne.

Kommunernes Landsforening har imidlertid nu i samarbejde med Københavns og Frederiksberg kommuner og Nyborg Tjærekompagni taget et prisværdigt initiativ gennem dannelsen af aktieselskabet „Kommunekemi“, der har til formål at regenerere eller destruere olie- og kemikalieaffald. Også fra anden side er der eller kan der ventes taget initiativer til en indsats på dette område.

I tilslutning til „Kommunekemi“ etablerer kommunerne rundt om i landet modtagestationer for affald; således er der allerede etableret en sådan for Københavnsområdet, idet der i tilslutning til „Amagerforbrænding“ er oprettet en modtagestation „Solkemi“. Da der således nu er ved at blive åbnet mulighed for afleveringen af affald af den omhandlede art, har jeg fundet tiden inde til en effektivisering og modernisering af det regelsæt, der regulerer hele området.

Det centrale i det forelagte lovforslag er, at det giver adgang til at pålægge enhver, hos hvem olie- og kemikalieaffald fremkommer, en pligt til at sørge for, at dette affald bortskaffes på forsvarlig måde, enten ved forsvarlig regeneration eller ved forsvarlig destruktion. Derimod indebærer lovforslaget ikke nogen monopolstilling for noget anlæg til at foretage denne regeneration eller destruktion; det skal blot over for kommunalbestyrelsen godtgøres, at dette sker på forsvarlig måde.

Lovforslaget vil umiddelbart blive anvendt på olieaffald, og der er som bilag til lovforslaget optaget udkast til en bekendtgørelse herom. Om denne vil jeg tillade mig i hovedsagen at henvise til lovforslagets bemærkninger. Det næste område, der vil kunne ventes reguleret, er de såkaldte „opløsningsmidler“, idet der inden for et år vil blive udarbejdet en bekendtgørelse omfattende denne stofgruppe.

Lovforslaget omfatter, som det nu foreligger, enhver offentlig virksomhed, privat virksomhed eller privat person. I udkastet til bekendtgørelse, der vedrører olieaffald, har vi imidlertid fundet det forsvarligt alene at lade de centrale bestemmelser omfatte den, hos hvem der ved forhandling eller anden erhvervsvirksomhed fremkommer olieaffald, for så vidt angår smøreolieaffald dog kun under forudsætning af, at den pågældendes årlige forbrug af smøreolier overstiger 300 l. Herved er navnlig almindelige landmænd, en række vognmænd og lignende næringsdrivende undtaget. Dette betyder imidlertid ikke, at det er tilladt for de undtagne grupper at forurene. For disse gælder også reglen om, at enhver, der opbevarer, transporterer eller bortskaffer olieaffald, er ansvarlig for, at der ikke herved sker nogen forurening af omgivelserne. De pågældende er derimod fritaget for den anmeldelsespligt og den afleveringspligt, der omhandles i henholdsvis § 3 og 4 i bekendtgørelsen.

Denne opdeling vil i øvrigt give en betydelig administrativ lettelse for kommunerne, der herved slipper for at registrere en række underordnede forureningskilder.

Om anmeldelsespligten vil jeg gerne fremhæve, at denne især tjener 3 hovedformål.

Anmeldelsen danner grundlag for kontrolforanstaltninger.

Anmeldelsen kan give de pågældende kommuner oversigt over, hvilke mængder olieaffald der skal bortskaffes, og tjener derved en kortlægningsfunktion.

Endelig vil anmeldelserne nødvendiggøre, at affaldsproducenterne selv opgør, hvor meget affald de producerer, og hvilken type affald det drejer sig om. Jeg er naturligvis klar over, at dette allerede sker i en lang række industrier, men jeg tror, at en del virksomheder ikke har nogen præcis oversigt over, hvilke spildprodukter de tilfører omgivelserne. En rationel udnyttelse af vore ressourcer og derigennem en begrænsning af forureningen vil imidlertid nødvendiggøre, at man overalt giver sig til at tænke i sådanne baner.

I denne forbindelse vil jeg gerne fremhæve den oplysningspligt, der er hjemlet i loven og i bekendtgørelsen. Det er efter min opfattelse afgørende for den fremtidige forureningsbekæmpelse, at offentlige myndigheder kan kræve alle de oplysninger, som er